

LA VIDA SOCIAL

EL PERSONATGE

Joan Gaitan

És un pintor de Blanes que fa la seva primera exposició com a professional titulada «Mediterrània mirant al mar», que es podrà veure a la sala d'exposicions de l'Ajuntament

DOLORS GORDILS

■ **Blanes.**— Mediterrània mirant al mar és la teva primera exposició com a professional.

—«Mai no m'havia dedicat exclusivament a la pintura perquè estava més preocupat per la meva acceptació com a ciutadà que com a artista. Tot i això, la meua activitat ha estat ininterrompuda i he participat en diferents exposicions i he guanyat diversos concursos amb quadres meus, com ara el de cartells de la mostra del Vaixell Usat de Blanes.»

—Què et va fer canviar?

—«Fa uns mesos vaig tenir un accident com a conseqüència del qual vaig perdre la feina. Llavors vaig decidir que m'havia arribat l'hora de dedicar-me a la pintura. Des que vaig prendre aquesta decisió em sento molt alliberat.»

—La teua formació és autodidacta.

—«He fet una mica de tot i això m'ha enriquit molt. Les meves dues vocacions són la pintura i l'arquitectura, però no en vaig poder estudiar cap. Als quinze anys vaig haver de deixar els estudis i vaig entrar en el despatx d'un arquitecte de Blanes, on vaig fer de delineant. Durant aquests anys vaig descobrir la meua vocació per l'arquitectura. Més tard, vaig passar al sector de la construcció per conèixer més d'aprop els materials. Paral·lelament em vaig anar formant com a pintor de forma autodidacta.»

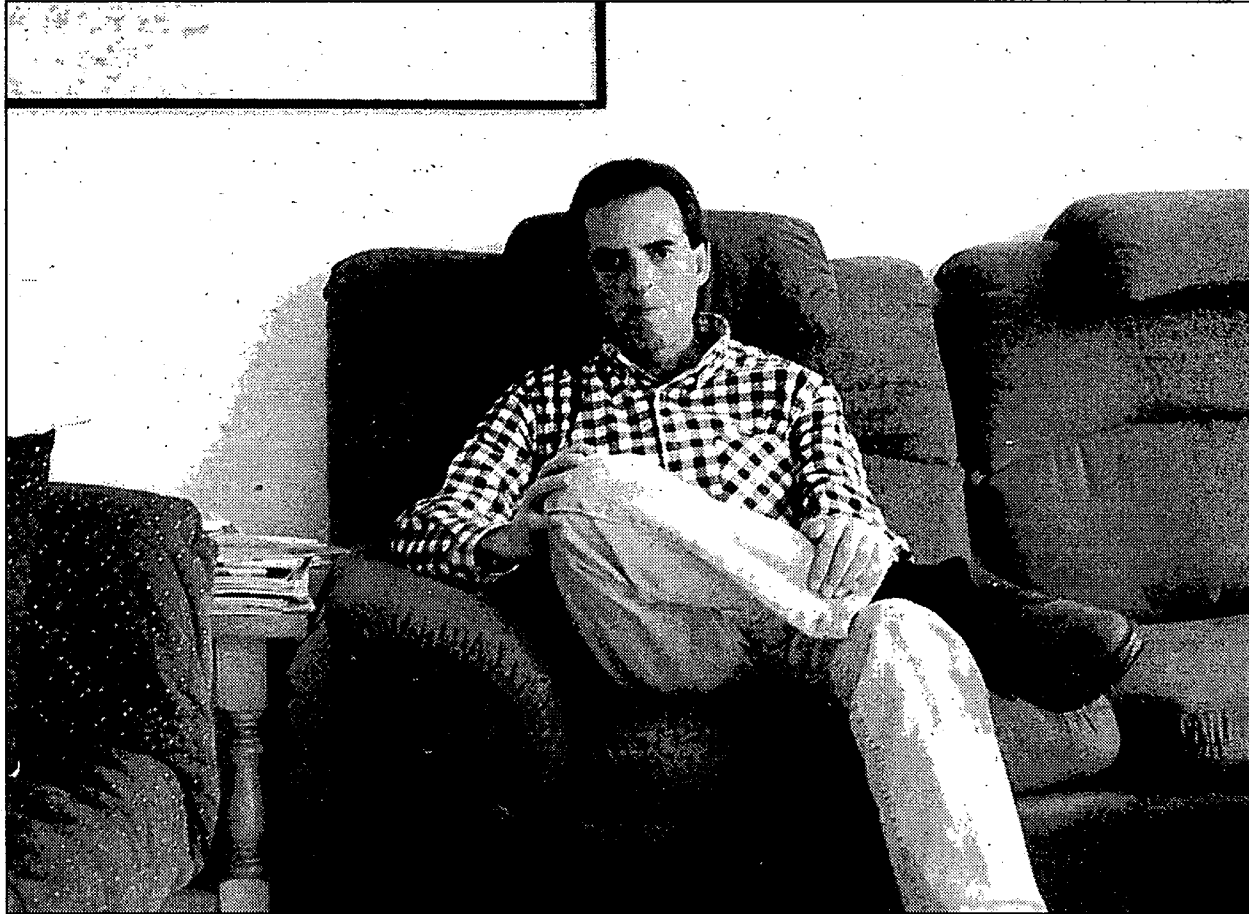
Transmetre emocions

Quin és el sentit dels seus quadres?

—«Quan pinto intento comunicar-me amb la gent i transmetre'ls emocions diferents.»

—Té un estil propi?

—«En els meus quadres barrejo tècniques molt diferents, però amb l'estil amb el que més m'identifico és amb l'impressionisme. També tendixo a l'hiperrealisme com a conseqüència de

Joan Gaitan al sofà del seu estudi. Foto: DOLORS GORDILS

«Falta sentit comú al planeta»

—**Nom:** Joan Gaitan.

—**Lloc i data de naixement:** Blanes, el 4 de gener de 1953.

—**Professió:** «Sóc pintor.»

—**Aficions:** «M'agrada molt la música, principalment la clàssica i el jazz.»

—**Problema social que el preocupa més:** «Em preocupa molt la despreocupació

del què passa en el nostre entorn.»

—**Un llibre:** «Juan Salvador Gaviota, de Richard Bach.»

—**Una pel·lícula:** «Fills d'un déu menor.»

—**Un disc:** «Qualsevol de Moustaki, Llac o Brassens.»

—**Màxima aspiració:** «Que arribi el sentit comú al planeta i hi hagi tolerància.»

la influència que té sobre mi la meua formació com a delineant. Actualment, treballo molt amb una tècnica mixta basa en acrílics i olis.»

—El repós del viatge és la seva obra emblemàtica.

—«Aquest quadre ha tingut molt d'èxit. Va ser publicat en la portada de la revista Nova Itaca de Mifas, per la celebració del seu 25

aniversari.»

—Quin és l'objectiu d'aquesta primera exposició?

—«Com a pintor sóc un desconegut per la majoria, encara que tinc una trajectòria anterior i he fet nombroses exposicions. Amb aquesta mostra vull donar-me a conèixer a Blanes, on també sóc un desconegut per molts, i en els cercles exteriors. Després vull de-

dicar-me a produir durant almenys un any.»

—Què es pot veure a l'exposició?

—«Està formada per un total de 16 quadres, tots ells dedicats a la Mediterrània, però sortint de la típica marina. He intentat fer quadres en els quals l'espectador s'hi pugui introduir mitjançant l'ús de l'aerografia als fons per accentuar els primers

plans i la sensació de moviment. En aquestes obres he intentat captar la llum tan característica del nostre mar.»

—Estaran a la venda?

—«Si. En aquest aspecte he hagut de claudicar perquè si em vull dedicar a la pintura he de vendre quadres, però el cert és que m'és molt difícil valorar els meus quadres perquè jo pinto com una forma d'expressió i deixo la valoració en mans dels experts.»

—És un pintor comercial?

—«Jo no vull ser un pintor comercial, el que vull és expressar sentiments i emocions, però malauradament estic condicionat pel mercat. De totes maneres, en aquesta exposició demostr que la meua producció no és la d'un pintor comercial.»

Els catalans menjaran un milió i mig de barres de torró artesà

■ **Ripoll (Ripollès).**— Els catalans consumiran aquest Nadal un milió i mig de barres de torró artesà, malgrat la competència cada vegada més gran per la implantació massiva del torró industrial, segons va anunciar el president de la Federació Catalana de Pastisseria i pastisser de Ripoll, Josep Costa. Malgrat que el Gremi Provincial de Pastisseria i Confiteria de Barcelona preveu un lleuger creixement de les vendes de torrons artesanals aquest Nadal, Costa reconeix que la venda d'aquest tipus de producte està estancada des de fa anys. «Estem en una situació negativa perquè no veiem la possibilitat d'augmentar les nostres vendes, però som optimistes perquè hem constatat que hi ha un sector de la població que prefereix i valora el producte de qualitat, sense conservants», va declarar Costa.

La proliferació de fabricants de torró industrial en el mercat català en els darrers vuit anys ha originat una guerra de preus amb els pastissers artesans. «Aquest any, el preu dels torrons artesanals es manté estable i oscil·la entre les 2.800 pessetes i les 3.500 pessetes el quilo, segons l'especialitat escollida i el model de presentació final», segons va explicar el pastisser de Badalona i vicepresident del Gremi Provincial de Pastisseria i Confiteria de Barcelona, Miquel Comas. Aquestes xifres suposen que el preu per una barra de torró de les anomenades «barra catalana» (d'uns 500 grams de pes, amb deu porcions completes), costa unes 1.500 pessetes i la «barra petita» (d'uns 250 grams) 700 pessetes per unitat.

Entre les novetats d'aquest Nadal, els pastissers artesanals presenten una nova gama de torrons trufats i esperen que continuïn evolucionant les formes de presentació, que durant els darrers anys estan tenint molt d'èxit. Comas va declarar que havia observat una evolució cap a un consum més intel·ligent.

Tretze esportistes fan una exhibició en canoa a la sèquia Monar de Salt

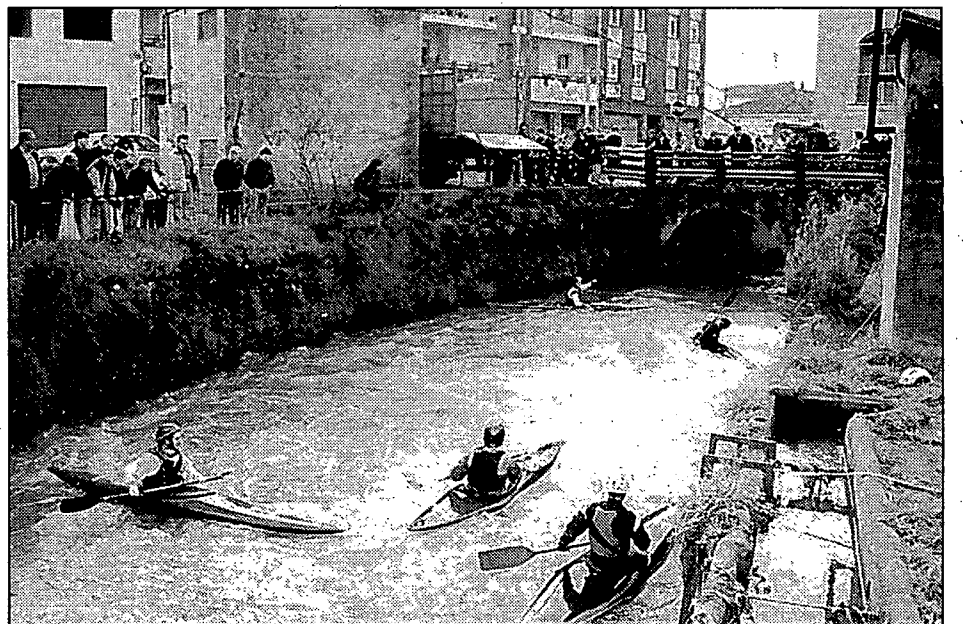
■ **Salt.**— La sèquia Monar de Salt es va convertir ahir en un escenari insòlit. Per un sol dia, les aigües de la sèquia van ser el lloc escollit per fer una exhibició de rodeo en canoa-caiac. La sortida s'havia de donar a les dotze del matí, però alguns imprevistos van fer endarrerir l'acte. Nombrosos curiosos es van concentrar al pont del molí, que serveix d'entrada a les Deveses i la zona esportiva de les Guixeres, per veure l'evolució de tretze esportistes dins l'aigüa. Entre els participants hi havia Maria Eizmedi —que

va participar en les Olimpíades de Barcelona i Atlanta—, Esteban Aracama —olímpic a Atlanta—, Pere Guerrero —olímpic a Barcelona—, Xabier Etxaniz —olímpic a Barcelona i Atlanta— i el català Marc Vicente.

L'organització, l'Ajuntament de Salt, va arribar a un acord per augmentar la potència de la sèquia i en un sortidor, els participants van fer una demostració de les seves habilitats. Més tard, es va fer un eslàlom en el qual els esportistes havien de fer un recorregut d'uns 300 metres passant pel

mig de diversos obstacles i tornar al punt de sortida. Per fer-ho, tenien un temps màxim d'un minut i mig. Els competidors van utilitzar canoes de competició, que generalment estan fetes de fibra. Alguns esportistes van destacar que la sèquia Monar no representa cap dificultat perquè el corrent d'aigua té poca força.

L'acte d'ahir s'insereix en la potenciació que porta a terme l'Ajuntament sobre el Ter. En aquest sentit, ja s'ha fet una cursa de piragües, per la festa major, i avui s'inaugurarà el nou Museu de l'Aigua de la població.

Un grup dels esportistes que ahir va participar a la competició de Salt. Foto: D.B.